

ת"פ 18/03/2019 - מדינת ישראל נגד שמואל אבבו

בית משפט השלום בראשון לציון

15 יולי 2019

ת"פ 18-03-2019 מדינת ישראל נ' אבבו

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
שמואל אבבו
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית ברדה ועו"ד אלמוג בן חמו

ב"כ הנאשם עו"ד איתן שוחט

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

ביום 18/6/18 הורשע הנאשם על יסוד הודהתו במסגרת הסדר דיןוני בעבירות איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק הונשין - התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתוב האישום הגיע הנאשם ביום 18/3/6 למספרה בראשון לציון, שםפגש במלון שבו היה אדם ממן קנה הנאשם הרכב 5 שנים קודם לכן. הנאשם פנה אל המotel, דרש ממנו סך של 20,000 ₪ אוזות מכירת הרכב. משהשיבו לו המotelן כי הוא לא חייב לו כסף, אמר לו הנאשם "אני אעשה לך צלחת, כל החיים תזכור אותי, אני אחכה לך מתחת לבית". כשבה וחצץ לאחר מכן, הגיע הנאשם שוב לבית המotel והמתין לו מתחת לבית, שםפגש אותו. סמוך לכך התגלה ויכוח בין הנאשם לבין המotelן על אוזות מכירת הרכב והמלון הזמין את הנאשם להיכנס לרכבו על מנת לישב את המחלוקת. בנסיבות הללו הוציאו הנאשם סכין יפנית מכנסי והעביר אותה מיד לידי. המotelן ניסה לאחזוץ

עמוד 1

בידו של הנאשם על מנת לחוץ ממנה את הסכין, אולם ללא הצלחה. בהמשך, הוציא הנאשם שרשרת מתכת שאורכה כ- 50 ס"מ והניפה באוויר באופן מאים. כ-40 דקות לאחר מכן, שב הנאשם לבית המתלון ואיים עליו פעם נוספת שאמר לו "אתה תשלם על זה בזוקר". בהמשך, שלח הנאשם הודעות טקסט אל מכשיר הטלפון של המתלון, הנאשם כתב לו "אני חונך אותך, חכה נפגש..." ומיללים נוספות. יומם לאחר מכן הניחו הנאשם לשלוח הודעות טקסט אל המתלון ובahan דברי אויומים נוספים.

במסגרת הסכומות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עירית תסוקיר לעונש. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסוקרים. תסוקיר ראשון ביום 18/6/2018 העלה שישתוּפַׁ הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי ובעיטתי ביותר. הנאשם התקשה לגנות אמון ולשוחח בפתיחות, הגיע באחוריו לפגשה שנתקבעה עמו ואף ביקש להפסיקה לפני יסתהים הליך האבחון. עוד נכתב בתסוקיר שבמהלך השנים האחרונות הניחו מספר פעמים בפנימיות נוכח מעורבותו במעשי אלימות וכן שבגלל הסתבוכיותו עם החוק לא גvais לצבאו. מהתשסוקיר עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מזה מספר שנים וועלם ניסיונות השיקום שנעשו עבורו, שלמרבה הצער לא נשאו פרי. חרף האמור המליך שירות המבחן לדוחות את הדיוון בעניינו של הנאשם לשולש חודשים על מנת לעורר ניסיון נוסף לגvais את הנאשם לטיפול. לאחר שהניהם הביעו נכונות להשתלב בהליך טיפול ולהשתקם, מצאתי להיעתר לבקשתו.

למרבה הצער תקופה הדחיה לא הועילה והניהם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שעקב כך לא בא בהתאם טיפולית נוספת.

ב"כ המאשימה הפנה לניסיונות ביצוע עבירות והגיש את הרישום הפלילי של הנאשם - ת/1, תוך שהפנה להרשעותיו הקודמות הכוללות הרשעות בתחום האלימות. עוד הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, טען שמידת הפגיעה בערכיהם אלו היא רבה, בשים לב לכך שהניהם הגיע עד בית המתלון כשהוא מצויד בסכין.

ב"כ המאשימה עתר לקבעת מתחם עונשין הנע בין מאסר מוותנה ועד מספר חודשי מאסר, ובפועל ביקש להثبت עליון עונש של 6 חודשים מאסר בפועל, אשר כפוף לחוו"ד ממונה ירצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי כספי ממשמעותי למTELON וקנס.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת עונש מאסר מוותנה. לדבריו הנאשם הודה בביצוע עבירות "באופן מוחלט" עוד בתקנת המשטרה. ב"כ הנאשם הסכים למתחם העונשי לו עתרה המאשימה, ואף הסכים בהגנותו לכך שהאויומים אינם נמצאים ברף תחתון. לדבריו הנאשם סבר שהTELON גנב ממנו כסף וביקש להתחשב בעובדה זו בקבעת המתחם העונשי או לחלופין במשך המאסר שייגזר על הנאשם. עוד הוסיף שהניהם היה עצור במשך 5 ימים. ב"כ הנאשם היה ער לעברו הפלילי של הנאשם, אולם ציין שהרשעותו האחרונה מינואר 2014. אשר לתסוקרי שירות המבחן ביקש לראות את נקודות האור המופיעות בהן.

גם מעתם ב"כ הנאשם הוגשה פסיקה התומכת בעמדתו העונשית, לפיה ניתן להסתפק במקרה זה בהטלת עונש מאסר מוותנה בלבד, וטען שאין מדובר בתיק המחייב הטלת עונש מאסר בעבודות שירות.

הנאשם בחר שלא לנצל את זכות המילה الأخيرة והסתפק באמירה "אין לי מה להגיד".

נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, אולם מכתב שנשלח מטעם הממונה עליה שהנאשם לא התיעצב לפניו, זאת על אף ניסיונות רבים שנעשו על מנת לו זמן, לרבות באמצעותו בא כוחו.

הצדדים אינם חולקים במקורה זה בכל הנוגע למתחם העונש ההולם והסכימו שבנסיבות המקירה מדובר במתחם שנע בין מאסר מוותנה לבין מספר חדש מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות.

כל שמדובר נוגע לנסיבות ביצוע העבירה, אני סבור שהאוימים שהופנו כלפי המתalon מהווים אוימים קשים כלפי המתalon. הנאשם הגיע לפחות לבית המתalon והוא מצדד בסיכון ובשרשת ברזל בהם עשה שימוש בהמשך. הנאשם שב פעם אחר פעם לבית המתalon ואיים עליו על רകע הסכטן הכספי הנטען. שימוש הנאשם בנשק קר לצורכי המחתשת רציניות כוונתו הינה נסיבה מחמירה ביותר שיש בה כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם והעונש שייגזר בסופו של יום על הנאשם. על כך יש להוסיף את נוסח האיום המפחיד והובטה כלפי המתalon. אני סבור שגם אם טעה הנאשם בפעם הראשונה בה איים על המתalon, הרו שהיא תהייה ביכולתו לחודל מעשיו בהמשך, דבר שכאמור לא נעשה.

אני מוצא לציין שמהפסקיקה שהוצאה מטעם ב"כ הנאשם לא ניתן ללמידה גזירה שווה לעניינו שכן בכך לא אחד מהמקרים געשה שימוש בסכימים או בחפצ אחר, ובכל המקרים לא היה מדובר ביום מתמשך כפי המקירה שלפניינו.

אשר על כן אני קובע מתחם עוני הנווע בין מאסר על תנאי לבין מספר חדש מאסר.

כל שמדובר נוגע לנסיבות שאין קשרות לביצוע עבירות, נתמי דעת לעובדה שהנאשם כבן 25, לחובתו 4 הרשות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות חמורות ובעבירות אוימים בגין ריצה הנאשם עונש מאסר של 12 חודשים.

הנאשם מלאו החל מגיל 14 על ידי שירות המבחן, כאשר לאורך השנים נעשו מספר ניסיונות לסייע לו במספר מישורים. בתוך כך הופנה הנאשם לקהילת "מלכישע" אולם לא השלים את תהליך השיקום. לדבריו הוא צורך תרופות הרגעה פסיכיאטריות עקב תאונות דרכים שעבר בעצרותו ומאז שהפסיק ליטול את התרופות הוא משתמש בסמים על בסיס קבוע. הנאשם סירב למסור בדיקות שתן, כאשר בעבר נמצא שביצע עבירות על רקע שימוש מסיבי באלכוהול ובסמים. מהतסקרי עולה שהנאשם לא הכיר בדףו האלים ובקייםה של בעיית אלכוהול ושלל נזקקות טיפולית. מהतסקרי השני עולה שתקופת הדחיה לא השיגה, כאמור, את מטרתה והנאשם התיעצב לפגישה אחת עם שירות המבחן. כמו כן, התקשה הנאשם לשמור על קשר טלפוני עם שירות המבחן. הנאשם המשיך לנתקוט ב涅ה קורבנית, השלים את האחריות למעשייו על המתalon, שלר רצון או נזקקות טיפולית והציג את רצונו לסייע את ההליך המשפטי במהרה, זאת לאחר שנדחתה בקשהו בהליך המעצר להקל בתנאי השחרור שנקבעו לו.

ואכן הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות השירות, לא התיעצב לחלק מהדיונים בבית

המשפט ולא אחת אף נתקע קשור עם בא כוחו.

ונכח העובדה שהנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לרצות מסר בדרך של עבודות שירות, אין מנוס מלגזר על הנאשם עונש של מסר לריצוי בפועל. בשים לב לעברו הפלילי, לעונשים שהוטלו עליו בעבר, לחומרת האיומים והשימוש בנשך קר, אינני סבור שnitן להסתפק בקמרה זה בהטלת עונש מסר מותנה בלבד כפי שביקש ב"כ הנאשם, שכן בהטלת עונש מסווג זה יהיה כדי להעביר מסר מותעה לנאשם לפיו מעשים נסבלים ונסלחים.

בכל הנוגע לרכיב הפיזי, כידוע שיעור הפיזי לטובת נפגע עבירה במסגרת ההליך הפלילי לא נקבע בהתחשבVICOLותיו הכלכליות של הנאשם (ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נגד מדינת ישראל, פסקה ט (24.7.06)). במקורה זה יש לקחת בחשבון את רגעי האימה שעברו על המתלוון כאשר הנאשם, במסגרת השיחה אותו, שלף לפטע את הסcin ואת הרשתת. מנגד, יש להביא במניין השיקולים את העובדה שלמתלוון לא נגרם כל נזק פיזי.

אשר לרכיב הקנס, בהינתן שבductive לגזור על הנאשם עונש של מסר בפועל, לא מצאתו לגזור עליו עונש מוחשי נוסף בדמות קנס כספי, מה גם שמצובו הכלכלי של הנאשם גםvr אינו מן המשופרים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. מסר בפועל למשך 5 חודשים בגין הימים בהם ישב הנאשם במעצר מיום 7.3.18 עד 11.3.18.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.9.18.

הנאשם יתייצב ביום זה לא יותר מהשעה 00:00 בבית הסוהר "ניצן" כשהוא מצויד בתעודת זהות ובוותק מגזר הדין.

.2. מסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו על עבירות אלימות ובכלל זה עבירת איומים.

.3. פיזי בסך 1,500 ₪ למתלוון, עד תביעה 1 בכתב האישום.

הפיזי יקווז מכסף שהפקיד הנאשם במסגרת מ"ת 18-03-20739, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

כל שקיימת מניעה חוקית, ישולם הפיזי ב-5 תשלום שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם עד ליום 19.9.18 והיתרה בכל 1 לכל חודש לאחריו.

כל שלאחר קיוז הפיזי תיוותר יתרה כספית באחד מתיקי המ Zucker או בתיק זה, תושב היתרה לנאים, זאת רק לאחר שהנאשם יתיצב לריצוי עונש המאסר.

ניתן צו כללי לモצגין.

הescoן והשרשרת יושמדו.

המצירות תעביר העתק החלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב تموز תשע"ט, 15/07/2019 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

הוקולד לעליידיבתאלקשי